

עת"א 20076/02/17 - אייל ליפשיץ נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 20076-02-17 ליפשיץ נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז ואח'

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	אייל ליפשיץ
נגד	
המשיב	הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז

החלטה

עתירת העותר כנגד החלטת הממונה על עבודות השירות אשר הורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות שהוטלו על העותר בתיק פ"ל 6166-05-13 (בית המשפט לתעבורה בבאר שבע).

ביום 11.11.15 הושטו על העותר 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

לבקשתו, החל העותר לבצע את עבודות השירות ביום 30.5.16.

לטענתו של העותר, הוא עוסק בניהול חברת "חלב בראשית", חברה למחקר ופיתוח מוצרים ותרופות מחלב נאקות, ונתקף בחידק הברוצלה הגורם לחום ממושך, חולשה כללית, דכאון, הזעת לילה, כאבי ראש וגפיים, הגדלת בלוטות הלימפה ועוד, והוא עצמו לקה בתסמינים רבים וטופל באנטיביוטיקה במשך 3 - 4 חודשים.

בשל מחלתו, ולאחר שהודיע על כך למפקחת, נעדר מעבודות השירות החל מיום 25.10.16.

ביום 13.12.16 נעצר העותר בחשד שנהג בזמן פסילה, למחרת היום, ביום 14.12.16 שוחרר למעצר בית מלא וביום 22.1.17 הגיש בקשה לבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה לאפשר לו לצאת ממעצר הבית על מנת שיוכל לסיים את עבודות השירות.

ביום 23.1.17 נערך לעותר שימוע ולאחר שהציג בפני עורך השימוע את הבקשה שהוגשה לבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה, החליט עורך השימוע כי לעת ההיא ההמלצה הינה להפסקה מנהלית ובמידה ותהיה החלטה אחרת אודות

הבקשה לפתיחת חלון , תישקל בקשתו של העותר בשנית.

החלטת הממונה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות ניתנה ביום 29.1.17.

לטענת ב"כ העותר, ביום 5.2.17 ניתנה החלטה על ידי כבוד השופטת אוסטפלד מבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה בה נעתרה לבקשת העותר לצאת ממעצר הבית לצורך השלמת יתרת עבודות השירות במידה והממונה יחליט על כך. ב"כ העותר שיגר את החלטת כבוד השופטת אוסטפלד לממונה וביום 8.2.17 קיבל את תשובת הממונה על עבודות השירות ולפיה החלטת הממונה תיוותר על כנה ולא תישקל בשנית ההחלטה על הפקעת עבודות השירות.

לטענת ב"כ העותר, מדובר בהחלטה בלתי סבירה ובלתי מידתית.

בכתב התשובה נטען כי העותר נשפט למאסר שירוצה בעבודות שירות בגין נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח.

מתחילת עבודות השירות - 30.5.16 ועד ליום 10.8.16 עבד בצורה לא רציפה.

מיום 11.8.16 נעדר ללא הודעה או אישור.

בשיחה טלפונית עמו ביום 14.8.16 טען כי נמצאו חיידקים בחלב הנאקות , הוא מנסה לאתר את הקונים והחולים שהגיעו לבתי חולים בעקבות שתיית חלב הנאקות, ובכוונת עורך דינו לבקש עיכוב ביצוע העונש. פניה כזו אכן הוגשה ביום 14.8.16 והועברה לממונה הארצי.

ביום 13.9.16 נערכה ביקורת של המפקח במקום עבודתו של העותר , המעסיקה ביקשה להפסיק העסקתו ולאחר שיחה נאותה ליתן לו הזדמנות אחרונה.

ביום 16.11.16 דיווחה המפקחת כי העותר לא התייצב לעבודות השירות מיום 25.10.16 לאחר שהודיע לה על מחלה ונעלם. ניסיונות ליצור עם העותר קשר טלפוני עלו בתוהו, המעסיקה ביקשה להפסיק העסקתו ונשלחה לו הודעה כתובה לטלפון ולפיה באם לא יגיע למחרת בשעה 08:00 למשרדי עבודות השירות, יועבר התיק לרכזת.

למחרת היום - ביום 17.11.16 בשעה 07:56 שלח העותר הודעה למפקחת בה ביקש להתייצב ביום א' ובקשתו נתקבלה. על העותר היה להתייצב בפני ועדה רפואית במועד זה כשהוא מצויד באישורים הרפואיים המתאימים, לאחר שטען כי מספר חודשים קודם לכן נדבק בחיידק אלים.

העותר לא התייצב בפני הוועדה הרפואית וביום 7.12.16 נעשה ניסיון נוסף לאתרו ללא הצלחה.

ביום 14.12.16 נודע לממונה כי העותר נעצר ביום 13.12.16, נשלח לו זימון לשימוע ליום 9.1.17, העותר לא התייצב וב"כ עתר לדחות את מועד השימוע. מועד חדש לשימוע נקבע ליום 23.1.17.

במהלך השימוע הוחלט עקב הפרת כללי עבודות השירות ואי ביצוע חובתו על פי דין, להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות.

עיון בדף הנוכחות של העותר מעלה כי בחודש יוני ביצע 13 ימי עבודה ונעדר ללא אישור 8 ימים, בחודש יולי ביצע 14 ימי עבודה ונעדר 7 ימים ללא אישור, בחודש אוגוסט ביצע 7 ימי עבודה ונעדר 4 ימים באישור ו- 12 ימים ללא אישור, בחודש ספטמבר ביצע 17 ימי עבודה ונעדר 4 ימים ללא אישור ובחודש אוקטובר ביצע 8 ימי עבודה, נעדר יומיים באישור ו- 7 ימים ללא אישור.

מחודש נובמבר 2016 לא התייצב כלל לעבודות השירות.

העותר נעצר ביום 13.12.16 וביום 14.12.16 הוגש כנגדו כתב אישום בגין נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 1986, נהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח.

ביום 5.3.17, בדיון שהתקיים לפני, עתר ב"כ העותר ליתן לו שהות לפנות לבית המשפט לתעבורה בעוד ב"כ המשיב טען כי לא ניתן לבצע עבודות שירות בנוכחות המפקח על העותר.

ניתנה לעותר ארכה של 7 ימים לפנות לבית המשפט לתעבורה.

כבוד השופטת אוסטפלד הורתה על הזמנת תסקיר משירות המבחן.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם אינטליגנטי ובעל כושר ביטוי גבוה, בעל קושי בדחיית סיפוקים ושיקול דעת, בעל עיוותי חשיבה, המשתמש במנגנונים הנותנים לו לגיטימציה להתנהגות מסכנת בכביש. עוד התרשם שירות המבחן כי לעותר גבולות פנימיים רופפים וגם כאשר הוצבו לו גבולות בעבר בצורה ברורה והוא הצהיר כי מבין את כשלוני ההתנהגותיים, הוא מתקשה לערוך שינוי אמיתי באורחות חייו. לאור האמור סבר שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה.

שירות המבחן סבר כי כאשר העותר נמצא **במסגרת סגורה ובעלת גבולות ברורים** (ההדגשה שלי- מ.ב.), קטן הסיכון הנשקף ממנו, וכי קיום מנגנון בקרה אודות המצאות רציפה שלו במקום עבודות השירות הינה תנאי הכרחי לביצוע עבודות השירות ללא פיקוח של אחד המפקחים.

ביום 29.3.17 ניתנה החלטה על ידי כבוד השופטת אוסטפלד ולפיה "הנני מאמצת את המלצת שירות המבחן וככל וקיים מנגנון בקרה רצוף בזמן ביצוע עבודות השירות... הנני מאפשרת למבקש את ביצוע עבודות השירות לעיל. היה ולא

ימצא מנגנון כזה, הרי שהבקשה נדחית".

לקראת הדיון שנערך בפני ביום 1.5.2017 הודיעה רכזת עבודות השירות במחוז המרכז כי הוחלט על ידי מפקד מחוז המרכז על הפקעת עבודות השירות בגין היעדרויות, אי ציות להוראות הממונה והיותו של העותר במעצר בית.

עוד הדגישה כי מסגרת עבודות השירות אינה חלופת מעצר ואין בה כדי לאיין מסוכנות. מדובר במקומות עבודה ציבוריים ופתוחים. הן המעסיק והן המפקח מטעם שב"ס אינם גורם פיקוח. במסגרת עבודות השירות אין מענה הולם בדמות מנגנון בקרה רציף כדרישת בית המשפט לתעבורה.

דין והכרעה:

ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות אינה זכות קנויה למי שהורשע בדין, אלא מהווה פריבילגיה המחייבת אותו לעמוד בתנאים שנקבעו לביצוע עבודות השירות.

לא אחת נפסק על ידי בית המשפט העליון כי:

"יש לראות ריצוי עונש מאסר על דרך של עבודות שירות כפריבילגיה לה זוכה המורשע בדין, ובבסיסה של פריבילגיה זו עומדת תכלית שיקומית. ואולם, קיומה של זכות זו מותנית בעמידתו של הלה בציפיות הנלוות לביצוע עבודות השירות. מקום בו לא יעמוד המורשע בדין בציפיות אלו, ולא יבצע את עבודות השירות כראוי, תישלל ממנו פריבילגיה זו, ויתרת עונשו תרוצה במאסר מאחורי סורג ובריח" (רע"ב 7868/12 אפג'ר נ' בית המשפט המחוזי נצרת, פסקה 9 (10.11.2013); וראו גם, בין היתר: רע"ב 8430/09 אברג'יל נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (3.1.2010); רע"ב 10003/16 עימד נ' פרקליטות המדינה. (24.1.2017))

התנהלותו של העותר כמפורט מעלה הינה התנהלות מזלזלת במי שניתן בו אמון כי יבצע את עבודות השירות כיאות, חרף עברו התעבורתי המכביד.

לחובתו של העותר 32 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, שתי הרשעות בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ויתרתן עבירות שבוצעו על ידי העותר אשר אין בידו רישיון נהיגה משנת 1986 והוא נפסל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה 11 פעמים.

לא זו אף זו.

בעוד העותר אמור היה לבצע את עבודות השירות אליהן לא התייצב, לטענתו בשל מחלה שפקדה אותו, הוא נתפס נוהג בפסילה ביום 13.12.16, ובגין עבירה זו מצוי הוא במעצר בית.

נסיבות אלה, לאור העדריותו הרבות של העותר מעבודות השירות, ניתוק קשר עם הממונה, אי התייצבות לוועדה הרפואית אליה זומן וביצוע העבירה של נהיגה בזמן פסילה בעת שהיה עליו לבצע עבודות שירות, מובילות למסקנה כי החלטת הממונה הינה החלטה סבירה ומידתית.

לאור האמור, הנני דוחה את העתירה.

העותר יתייצב לריצוי מאסרו ביום 2.7.17 עד השעה 10:00 כשבידו תעודת זהות והחלטה זו.

התנאים המגבילים בהם מצוי העותר בתיק 7367-12-16 (בית המשפט לתעבורה פתח תקוה) יוותרו על כנם וככל שיחול בהם שיוני יודיע על כך העותר או בא כוחו מיידית לפרקליטות.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ז, 01 יוני 2017, במעמד העותר וב"כ עו"ד שי גלעד וב"כ המשיב עו"ד ינאי גורני.